

Questio VI.

An possint ad Reipublicæ clavum admitti ætate adhuc juvenili?

INiqvi & ignari humanæ conditionis sumus, si annularum legum tenaces, indolem virtutemqve omnem temporis limitibus concludamus. Quemadmodum enim fruticem interdum fructu lætum ac floridum, arborem contra proceram vetulamqve infelicem; sic in puero virum sæpe videmus & puerum in viro. Puteanus Orat. 1. Exemplo hoc constat Salomonis, Scipionis, &c. Vid. Roma Illustr. Lipsii c. 4. de Magistr. Apud Majores etiam, inquit Tacitus (lib. II. Annal.) virtutis id præmium fuit, cunctisqve civium, si bonis artibus fiderent, licitum petere Magistratus: ac ne ætas quidem distinguebatur, quin prima statim juvenia consulatum & dictaturas inirent. Sed mutatum id esse A. V. C. 573 Lips. ait d. l. Id quod Cicero improbat, dicens: Veteres illi leges Annales non habuerunt, quas multis post annis attulit ambitio, ut gradus essent petitionis inter æquales; quâ re factum, ut magna, sæpe indoles virtutis, priusquam Reipubl. prodesse posset, extincta fuerit, Puteanus d. l.

Questio VII.

Utrum præstet opulentos an egenos officiis præficere publicis?

Optima est Respublica, in quâ mediæ civis, quorum nec egestas est sordida nec insolens opulentia, admittuntur. Rationes interim politicæ faciunt pro ditioribus.

Questio IX.

An indigenæ detrectantes officia publica, cogi ad ea possint?

Affirmatur. Secundum naturam enim est incommoda cujusque rei, eum sequi, quem sequuntur commoda, l. 10. ff. de R. L.